

Розділ перший

Мій будильник ось-ось задзвонить. Я не спала півночі, крутилася з боку на бік, рахувала лінії розшивки між плитками стельового покриття і подумки повторювала розклад занять. Комуś допомагає лічити овечок, а мені допомагає планувати. Моя свідомість ні на мить не дозволяє мені відступати від планування, а надто сьогодні — у найважливіший день за всі вісімнадцять років мого юного життя.

— Тессо! — чую голос матері, що гукає мене з долішнього поверху.

Застогнавши, я скочуюся зі свого вузького ліжка. Я, не кваплячись, ретельно його заправляю. Адже сьогодні останній ранок моєї звичної щоденної рутини. Відтепер ця спальня вже не буде моїм домом.

— Тессо! — гукає мама знову.

— Я встала! — гукаю у відповідь.

Ляскання і грюкання дверцят буфета і кухонних полицок свідчить про те, що моя мати панікує точнісінько, як я. Коли я йду в душ, мій шлунок затягнутий у тугий вузол, і я благаю небо, щоб ця напруга хоч трохи попустила і дозволила початись цьому визначному дню. Все моє дотеперішнє життя становило низку завдань у рамках підготування до цього дня, мого першого дня в коледжі.

Останні кілька років минули в тривожному його очікуванні. У приготуваннях до нього я згаяла всі свої вікенди, тимчасом, як решта моїх однолітків тусувалися, випивали і робити все, що зазвичай роблять підлітки, аби ускочити в халепу. Тільки не я. Я була тією дівчинкою, яка ночами сиділа зі схрещеними ногами на підлозі у вітальні і студіювала підручники, а тим часом моя мати пліткувала по телефону і

години переглядала канал QVC в надії знайти нові способи поліпшення своєї зовнішності.

Того дня, коли з Вашингтонського Центрального університету надійшов лист про зарахування мене на курс, моєму збудженню не було меж, а мати проплакала, як тоді видалося, кілька годин поспіль. Не стану заперечувати, я пишалася тим, що всі мої зусилля, вся моя важка робота нарешті оплатилися. Я успішно вступила до єдиного коледжу, в який подавала документи, а завдяки низькому сукупному доходу нашої родини, я мала достатню кількість грантів, щоб моя позика на навчання була мінімальною. Одного лише разу, колись, на одну лише мить, я зважила можливість вступу в коледж поза Вашингтоном. Але побачивши, як зблідло обличчя моєї матері, як вона стала метушитися вітальнею, я одразу сказала, що насправді нічого такого навіть на думці не мала.

Від миті, коли я стаю під гарячий душ, напруга поступово відпускає мої задерев'янілі м'язи. Я стою під струменями води, нібито намагаючись заспокоїти свій розум, але насправді відбувається щось протилежне. Зрештою, самозглиблення так відволікає мене, що коли я згадую про необхідність вимити голову і тіло, гарячої води заледве залишається на те, щоб поголоти ноги від колін до щиколоток.

Коли я обгортаю рушником своє мокре тіло, мати знову викрикує з кухні моє ім'я. Знаючи, що то їй дається взнаки нервового напруження, я намагаюсь не зважати, натомість ретельно висушую волосся. Я знаю, що вона тривожиться про мій перший день у коледжі; але цей день я планувала погодинно впродовж кількох останніх місяців. Тільки одна з нас може дозволити собі нервовий зрив, і я маю відчувати впевненість, що це буду не я, щоб не ставити під загрозу свій так старанно розроблений план.

Я довго копирсаюся із застібкою-«блискавкою» на сукні, бо мої руки тремтять. Сукню я у свій детальний план не

включала, але мати наполягла, щоб я її вбрала. Я таки перемагаю у двобої з «блискавкою», і витягну свій улюблений светр з-поза дверцят шафи. Одягнувшись, я трохи вгамовую свої нерви, аж доки помічаю невелику дірочку на рукаві светра. Я знімаю його і залишаю на ліжку. Взуваю черевики, усвідомлюючи, що моя мати будь-якої секунди може втратити останні краплини терпіння.

За мить прибуде мій бойфренд Ной, щоб їхати з нами. Він на рік молодший від мене, але невдовзі йому теж виповниться вісімнадцять. Він блискуче вчиться, на самі «відмінно», точнісінько як я, і — я страшенно з того радію — планує наступного року приєднатися до мене у Вашингтонському університеті. Мені справді хочеться, щоб він поїхав з нами зараз, надто — зважаючи на те, що я поки не знаю в коледжі жодної людини. Я вдячна йому за те, що він обіцяв відвідувати мене так часто, як тільки зможе. Мені вкрай необхідна пристойна сусідка по кімнаті у гуртожитку: це єдине, про що я прошу долю, і єдине, що я не можу сама спланувати.

— Тере-езооо!

— Мамо, я вже спускаюсь. Будь ласка, не викрикуй знову моє ім'я! — кричу я, квапливо переступаючи сходами.

Ной сидить за столом навпроти моєї матері, позираючи на годинник на своєму зап'ясті. Синій колір його поло ідеально пасує до його блакитних очей, а русяве волосся досконало розчесане і злегка фіксоване гелем.

— Привіт, студентко-колежанко! — всміхається він ідеальною білозубою усмішкою, підводячись мені назустріч.

Він стискає мене в обіймах, і — рефлекторно — я міцно стуляю губи, вдихнувши густий запах його одеколону. Так, цими речами він часом трохи зловживає.

— Привіт!

Я відповідаю йому такою самою яскравою усмішкою, намагаючись приховати свою знервованість, і стягну у хвостик своє брудне світле волосся.

— Серденько, ми можемо зачекати кілька хвилин, поки ти даси лад своєму волоссячку, — стиха говорить моя мати.

Я простую до дзеркала і киваю: вона права. Моє волосся повинно б мати сьогодні більш презентабельний вигляд, і мати, звісно, не вагаючись, нагадує мені про це. Мені слід було позакручувати його в кучері, як вона любить, — свого роду прощальний подарунок матері.

— Я покладу твої речі в машину, — пропонує Ной, підставляючи розкриту долоню для того, щоб моя мати поклала в неї ключі. Поцілувавши мене в щічку, він іде з кімнати з торбами в руках, і моя мати виходить за ним.

Другий раунд укладання волосся я завершую з кращим результатом, ніж попередній, і востаннє вичищаю свою сіру сукню липким роликом.

Коли я виходжу на вулицю і прямую до машини, до якої вже упаковано мої речі, на серці мені шкребуть миші, і мене втішає лише надія, що впродовж двогодинної дороги я спроможуся їх угамувати.

Я не маю жодного уявлення, на що буде схожий коледж, і несподівано моєю свідомістю оволодіває думка, яка вже не полишає мене: Чи у мене з'являться там друзі?